

CENA
EGZEMPLARZA **10** GRPrenumerata miesięczna wraz z od-
noszeniem do domu zł 2.50.**KRAKOWSKI****DEMOKRACI
CAŁEJ POLSKI
ŁĄCZCIE SIĘ!!!****KURIER PORANNY**

Niezależny organ demokratyczny

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Mikołajska 3. Tel. Nr. 164-20. Redaktor naczelny i odpowiedzialny przyjmują w środy i piątki od godz. 18—19. Sekretarz redakcji przyjmuje codziennie od godz. 16—18 z wyjątkiem niedziel. — Niezamówionych artykułów nie honorujemy. — Redaktor naczelny: BOGUMIŁ REMBOWSKI

Nr 147

Kraków czwartek 2 grudzień 1937 r.

Rok 1

ZawładaniemP. T. Klientów o otwarciu drugiego sklepu
ZEGARMISTRZOWSKO - JUBILERSKIEGO

oraz autoryzowanego miejsca sprzedaży zegarków „OMEGA“

przy ul. **SZEWSKIEJ 4**

i polecam mój bogato zaopatrzony skład

D. MAYER

KRAKÓW

Szevska 4.

Floriańska 31.

**Zgon profesora
Maksym. Rosego**

Dnia 30 listopada zmarł nagle na udar serca dr. Maksymilian Rose, profesor neurologii na uniwersytecie wileńskim. Zgon nastąpił podczas pracy w laboratorium.

Maksymilian Rose urodził się w r. 1883 w Przemyślu z biednej rodziny żydowskiej. Po ukończeniu gimnazjum zapisał się na medycynę w Krakowie. Jako student brał żywy udział w pracy społecznej jako członek żydowskiej partii socjalistycznej, potem „Bundu“.

Po ukończeniu studiów rozpoczął praktykę w Krakowie, którą jednak po kilku latach porzucił dla pracy naukowej. Wyjechał do Berlina, gdzie pracował w instytutcie Wilhelma II, specjalizując się w badaniach nad mózgiem. Osiągnął tu wybitne rezultaty i miał przed sobą piękną karierę naukową. Tęsknił jednak do kraju, któremu miał służyć.

Habilitował się na uniwersytecie warszawskim jako docent neurologii i psychiatrii, ale katedry nie mógł otrzymać. Posłano go do Wilna gdzie wśród niezwykłych trudności zorganizował klinikę i laboratorium.

Jako znanemu specjalście powierzono mu badanie mózgu Józefa Piłsudskiego, która to praca była na ukończeniu. Nie wiadomo, kiedy wyniki tej pracy zostaną ogłoszone.

Rose był wysokim, pięknym mężczyzną o gołębiej dobroci serca. Na nim sprawdziło się powiedzenie, że tylko dobry człowiek może być dobrym lekarzem.

Ostatnich kilka lat przeżył w silnym zdenerwowaniu z powodu znanych zajęć na uniwersytecie wileńskim. Sławny profesor nie mógł temu przeszkodzić, że własna jego córka, nie chcąc dać się zepchnąć do ghetta, słuchała wykładów stojąc.

Zmarły miał w Krakowie licznych przyjaciół, których zgon Jego ciężko dotknął. Pamięć o nim pozostanie na zawsze w gronie Jego przyjaciół, a także pacjentów, którym służył swą wiedzą.

A JEDNAK p. RUTKOWSKI USTĘPUJE

(Telefonem z Warszawy)

Jak się dowiadujemy, pogłoski o ustąpieniu p. Rutkowskiego ze stanowiska kierownika sektora

POŃCZOCHY

czysto wełniane 1.90, 2.40

Źródło Pończoch

KRAKÓW, PL. DOMINIKAŃSKI 1.

ru młodzieżowego OZN (Związku Młodej Polski) potwierdzają się mimo ciągłych zaprzeczeń.

Oto już utworzono kierownictwo sektora młodzieży O. Z. N., powierzając je mjr. Kalinowskiemu, znanemu z artykułu w „Polsce Zbrojnej“, gdzie „Ozon“ określił jako ostatnią próbę dobrowolnego konsolidowania społeczeństwa.

Dlaczego wojew. Dziadosz**opuszcza swe stanowisko?**

(Telefonem z Warszawy)

W najbliższym czasie opuścić ma swe stanowisko wojewoda kielecki dr. Dziadosz. Według tych samych źródeł wojewoda Dziadosz obejmuje poważne stanowisko w przemyśle.

Jako przyczynę odejścia dr. Dziadosza ze stanowiska wojewody kieleckiego podają ogólne jego proslawkowe nastawienie.

**B. minister Thugutt na czele Komisji
Gospodarczej Stron. Ludowego**

Warszawa, 1. 12. (tel.) — Przez całą niedzielę obradowali w Warszawie delegaci Wojewódzkiej Komisji Gospodarczych Stronnictwa Ludowego. W wyniku obrad przyjęto regulamin Głównej Komisji Gospodarczej S. L. oraz dalszych ogniw organizacyjnych

tej komisji, ułożono program pracy oraz ukonstytuowano Główną Komisję, na czele której stanął b. minister red. St. Thugutt, zastępcą zaś został wybrany prof. Piekalkiewicz, sekretarzem inż. Marian Frelek.

**Wybory władz w sekcji Młodych
Klubu Demokratycznego**

Warszawa, 1. 12. (tel.) — Na ostatnim zebraniu Młodych Klubu Demokratycznego władze do Sekcji zostały wybrane w następującym składzie:
Prezes — M. Świdorski, zarząd:

Gryczyński S., Guzička, Eytner, Kotarbiński, Szlezak, Olszakowski. Na zebraniu przewodniczył Eytner, a nie Świdorski, jak omyłkowo podaliśmy.

**Kancl. Hitler sięga po Togo, Kamerun
i część Konga i Angoli**

Dowiadujemy się z wiarygodnego źródła, że w rozmowach z lordem Halifaxem kanclerz Hitler, jak to wyjaśnił onegdaj lord Halifax, składając sprawozdanie ministrom francuskim, bynajmniej nie wysunął żądania zwrotu wszystkich dawnych kolonii niemieckich, lecz zupełnie konkretnie wymienił kolonie, które Niemcy pragną otrzymać.

Kolonie te są: Togo, Kamerun, oraz wielki jednolity obszar składający się w przeważnej części z Konga belgijskiego i Angoli.

Uzyskanie tych obszarów zaspołkołoby Niemcy. W grę wchodzi więc głównie obszary Belgii i Portugalii i w bardzo małym stopniu dawne kolonie niemieckie, będące pod zarządem mandatowym Anglii i Francji.

GEN. HALLER W KRAKOWIE

W dniu 5. XII. br. bawić będzie w Krakowie gen. Haller. Program pobytu generała przewiduje złożenie wieńca przed niedawno odsłoniętą tablicą pamiątkową śp. gen. T. Rozwadowskiego.

nego konsolidowania społeczeństwa.

Wiadomość powyższa jest sensacyjną dnia w warszawskich kołach politycznych.

DOSKONAŁE RADIOAPARATY

„ELEKTRIT“

z pełną długoletnią gwarancją fabryczną tylko z głównego składu fabrycznego

„RADJOFON“KRAKÓW, RYNEK GL. 5 (róg Siennej)
Tel. 158-06.

Sąd Okręgowy w Krakowie

Wydział IV Karny

Dnia 5. 10. 1937 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny w Krakowie na posiedzeniu niejawnym w dniu dzisiejszym po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie wydał następujące

postanowienie:

1. Zatwierdza się po myśli §§ 489, 493 austr. proc. karn. zarządzoną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie i wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie dnia 28. 9. 1937 konfiskatę czasopisma „Krakowski Kurier Poranny“ Nr. 83 z daty 28. 9. 1937 z powodu treści:

1) artykułu zamieszczonego na stronie 2 pt. „Rządna wolność i zgoda domowa“ w ustępie od słów „O. Z. N. w lutym“ do słów „do rządu“ albowiem treść tego ustępu zawiera znamiona wyst. z art. 170 kk.

2) Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu, a zakaz ten ma być ogłoszony w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma Krakowski Kurier Poranny i w Dzienniku Urzędowym.

3) Cały nakład skonfiskowanego druku ma być zniszczony.

Protokolant: Sławomirski.

Przewodniczący: s. o. Horszko.

CERAMIKA

NOWOCZESNA

J. DIENER

KRAKÓW, SZEWSKA 20

SWETRY**JULIUSZ NACHT**

KRAKÓW, STRADOM 5

NIE SAMYM SEJMEM CZŁOWIEK ŻYJE

Łatwo sobie wyobrazić, że ciągłe pisanie i czytanie o Sejmie, jak w nim było i jak będzie, kto kogo wzięął za łeb i t.d., musiało już przejeść się piszącym i czytającym. Bo co właściwie wielkiego na tym odcinku sejmowym się dzieje?

Przez 9 miesięcy w roku nic, zaś przez 3 miesiące mlócenie pustej słomy. A czy będzie klub OZN czy nie, czy p. Car rzuci łaskę czy nie — da libóg, to są rzeczy dla przyszłości państwa tak nieodcydujące, że szkoda nimi się zajmować poza obowiązkiem rejestrowania i informowania.

Są i poza Sejmem i jego perepetjami sprawy, które niejednokrotnie wywierają większy wpływ aniżeli borby przy ul. Wiejskiej. Mamy przecież kilka, niestety spraw o bardzo głębokim znaczeniu dla naszej przyszłości — sprawy, które się traktuje drugorzędnie „a które przecież są dla ludności żywnościowej — po największej części wysane z palca — pogłoski o tym, co będzie, jeżeli będzie.

Mamy przede wszystkim bezrobocie.

Niestety, przepowiednie na temat łagodnej zimy nie sprawdziły się. Nie jest ona wprawdzie ostrą w tym znaczeniu, jakoby były 20-stopniowe mrozy, ale opady ciągłe prawie stwarzają atmosferę nie nadającą się do większych robót na wolnym powietrzu. Zresztą taka czy inna aura nie wpływa tak dalece na stan bezrobocia, ponieważ u nas stało się już poniekąd zwyczajem, że w połowie października kończy się sezon i zaczyna się **raptowny wzrost bezrobocia**. Tak dzieje się już od r. 1929 i niema widoków na zmianę.

Pomoc zimowa — pożyteczna i konieczna rzecz, ale i największy jej zwolennik nie będzie utrzymywał, że przyczynia się ona czynkowi do rozwiązania zagadnienia podstawowego: **dać ludziom pracę zamiast na wet serdecznie pomysłanej pomocy**. Wskazano też na różnicę między pracą a pomocą na inauguracyjnym posiedzeniu naczelnego Komitetu pomocy zimowej, ale samo uznanie jakiejś konieczności nie posuwa naprzód jej realizacji.

Mamy i drugą plagę: **drożyzna**. — Cyfry mówią: w ciągu jednego roku **cenę środków żywności wzrosły o 30 proc.**

A o ile w tym samym czasie wzrosły plące? W szczegółach sprawa przedstawia się tak, że od września 1936 do września br. ceny artykułów rolniczych wzrosły o 30,2 proc.

Już teraz rolnicy nie mogą narzekać na „otwarte nożyce“ czyli na rozpiętość cen między artykułami rolniczymi a przemysłowymi. Podczas gdy pierwsze wzrosły o 30,2 proc., to artykuły przez rolników kupowane (węgiel, mydło, nafta, sól, obuwie, żelazo, skóry itd.) tylko o 2,3 procent.

Jak widzimy, **ludność miejska jest w daleko gorszym położeniu — co do cen — niż rolnicza**.

A na środkach żywności nie kończy się, gdyż nad miastami wisi jeszcze groźba podrożeń mieszkań w następstwie stopniowej likwidacji o-

chrony lokatorów. Tej klęski wieś wcale nie odczuje.

Możnaby naliczyć jeszcze więcej bolączek społecznych i gospodarczych trapiących ludność, która do prawdy polityką najmniej się interesuje. Natomiast byłoby pożądane,

aby polityka więcej troszczyła się o te sprawy, które dla szerokich sfer ludności są bardziej życiowe niż kwestia, jak się zachowa ten Sejm. Dodajmy, że zachowa się tak, jak Sejm z takiej ordynacji przyszły zachować się może. L.

NAPIĘTNOWANY NONSENS

Proces Studziński — Starzyński staje się coraz bardziej areną polityczną, z której padają niejednokrotnie ważne słowa. O samym procesie nie piszemy, ponieważ — otwarcie mówiąc — nie odczuwamy sympatii ani dla skarżącego ani dla oskarżonego. Jest to zresztą, jak słusznie wskazano, pranie brudów miejskich na forum publicznym, co nie jest w porządku.

Chodzi nam o co innego. Przesłu-

chany na tej rozprawie b. premier prof. Bartel skarżył się, że każdego „niedopasowanego“ do pewnego kierunku polityka nazywa się masonem, żydo - komuną i t.d. Znana to historia, która już przestała robić wrażenie — sama się ośmieszyła, odkąd do „masonów“ zaliczono Paderewskiego, generała Hallera, a nawet kardynała Hlonda.

Teraz ta sama wersja powtórzyła się na tej samej rozprawie — użył

jej p. Starzyński. W dłuższym przemówieniu wskazał, że **Polskę toczy rak kalumnii i oszczerstwa** — całkiem słusznie powiedziane.

Pokażcie nam choć jeden wypadek, w którym tzw. prasa narodowa uznała w przeciwniku dobrą wolę, szczerą przekonań, dążenie do przystąpienia się sprawie publicznej wedle najlepszej wiedzy i sumienia. Nie, zawsze i wszędzie podsuwa się nieczyste motywy — jeszcze gorzej rzuca się oszczerstwa bez cienia dowodu. Bo i na co dowody, kiedy tak mówią „narodowcy“?

P. Starzyński za wzorem p. Bartla wskazał też na posługiwanie się określeniami, wyżej naprowadzonymi, mówiąc, że „jeżeli ktoś podaje się za demokratę, to się go wymyśla od masonów, Żydów i folksfrontowców“ — nie tylko zresztą wobec rzeczywistych demokratów, ale wobec wszystkich, którzy nie biją w bęben „narodowy“.

Przykładem sam p. Starzyński, o którego „demokratyzm“ możnaby mieć różne zdania, mimo to zaliczono go — jeżeli sam to mówi — do masonów i t.d.

Żałować wypada, że tak jest, nie wierzymy jednak, aby się to zmieniło. Mąciociele i zatrucawce opinii nie tak łatwo wyrzekną się jednej swej broni: oszczerstwa. F.

OD 1-GO GRUDNIA 1937

Szpitalna 38. **CAFE „CYGANERIA“** Telef. 113-83

przebojowy program atrakcyj światowych

SKAWA I JERZY NEY w repertuarze [bolero, tango], którym zdobyli sławę w Ameryce. — Po powrocie z zagranicy po raz pierwszy w Krakowie.

LU PERKINS słynna odtwórczyni filmu „La Cucaracha“. Na gościnnych występach. Tylko kilka dni. — Jedną na świecie konkurentką Józefiny Baker w piosenkach i tańcach filmowych i egzotycznych.

LUCY DOREY znakomita tancerka charakterystyczna

KETTY JORDAN uroczą tancerka-solistka

MIECZYSLAW HARTENBERG Najlepszy polski polski harmonista-trębacz pianista

Opiekstria „SZAL“

Czem walczy młodzież oenerowska!

Od znanego obywatela krakowskiego, urzędnika na wysokim stanowisku, którego syn jest słuchaczem Uniwersytetu Jagiellońskiego, otrzymujemy następujący list. Drukujemy go w całości, ile że odzwierciedla się w nim szczerą troską dobrego obywatela i ojca o przyszłość narodu a szczególnie młodzieży.

(Od Redacji).

W ostatnich dniach zbierali endecy wśród studentów na Uniwersytecie Jagiellońskim podpisy na protestie złożony się mającym p. Rektorowi przeciw wspólnemu siedzeniu ze studentami Żydami. Znaczna część młodzieży uczciwie myślącej i zorientowanej lewicowo ustosunkowała się do akcji negatywnie i chciała się jej stanowczo przeciwstawić. Nie w smak to było warchołom endeckim. Wobec tego uciekli się do wypróbowanego środka.

Ponieważ są włodarzami w lic-

nych zrzeszeniach akademickich, samopomocowych i naukowych, kategorycznie zapowiedzieli swym przeciwnikom, że jeżeli nie podpiszą protestu, będą im odbierane stypendia, zasiłki, mieszkania, pożyczki i pod-ręczniki oraz środki naukowe, będą nie tylko bojkotowani lecz i wykluczeni z zrzeszeń akademickich i w następstwie tego **pozbawiani wszelkiej pomocy materialnej i naukowej**, z której dotąd wydajnie korzystali.

Wywołało to wśród uczciwych elementów młodzieży uniwersyteckiej burzę sprzeciwów i oburzenia. A jednak terror zrobił swoje. Lęk przed utratą pomocy umożliwiającej niejednemu studiu na wszechniczy, boć przecież bogaczy u nas jest nie wielu, zła-mał jednostki i nie jeden w głębi duszy demokratycznie usposobiony student, często syn chłopca czy drobnego urzędnika, podpisał pod takim przy-

musum protest zohydzający dobre imię Polski.

„Geroje“ myślenicy zwyciężają. Cóż dziwnego.

Jest to najordynarniejszy terror, który wśród ludzi kulturalnych, na zachodzie lub w Ameryce, byłby nie do pomyślenia.

Metoda bolszewicko - hitlerowska, gdzie również kartki na buty lub moźność otrzymania pracy uzależniana się od przynależności do partii komunistycznej czy nazistowskiej.

Niesłychane metody.

Rumieni się człowiek ze wstydu, że nasza młodzież zdolną jest do takich niecznych machinacji. Tak też robiono oławione wybory galicyjskie. Ale co uchodziło austriackim starostom, nie powinno uchodzić w niezawisłej Polsce i to wśród młodzieży, która powinna być sumieniem narodu.

Strach ogarnia człowieka ucziwiego, kiedy widzi ten stan.

Po pałkach gumowych, zyletkach i nożach, terror i szantaż!

Czegoż można się spodziewać po młodzieży, która w walce „ideowej“, „narodowej“ i „patriotycznej“ używa takich szantażowych metod, za które w życiu prywatnym wędruje się do kryminału. Tak do kryminału; za wymuszenie i szantaż.

Co z takiej młodzieży wyrósć może?! Zgroza ogarnia, kiedy się widzi moralny upadek młodzieży, która dla pognębnienia swych przeciwników, na powierzchni **ideowej** nie wzdryga się uciekać do środków, których każdy prawy człowiek i obywatel musi się wstydić i brzydzić.

Jaka nas czeka przyszłość przy takiej młodzieży?!

Toż to zupełny rozkład moralny i zgnilizna. Pamiętajcie jednak „bohaterzy“ z pod Myślenic: Kto sieje wiatr, burzę zbiera!

Wasza zabawa źle się skończyć musi.

Rozmowy londyńskie

Premier i minister spraw zagranicznych Francji przybyli do Londynu i zaraz rozpoczęły się rozmowy z premierem i ministrem spraw zagr. Anglii. Rozumie się, że z pierwszym dniem rozmów nie ma jeszcze wyników, jednakowoż już są zakreślone główne tematy.

Przede wszystkim stwierdzono nie naruszalność porozumienia angielsko - francuskiego. To porozumienie jest podstawą polityki obu państw wobec czynników trzecich. Prasa ogólnie stwierdza, że obok „osi Berlin - Rzym“ istnieje też „os Londyn - Paryż“ i z tym faktem oba państwa faszystowskie muszą się liczyć, jeżeli chcą prowadzić realną politykę.

Ustanowiwszy w ten sposób podsta-wę rozmów, można przystąpić do jej

szczeółów. Głównym jej przedmiotem będzie sprawa kolonii, tak silnie przez Niemcy forsowana a przez Włochy popierana. W sprawie kolonii za interesowane są nie tylko Anglia i Francja, dlatego wydaje się prawdopodobnym, że decyzja zapasć może do piero po porozumieniu się z dalszymi zainteresowanymi państwami. — Trudność w porozumieniu się polega jednak na tym, że wśród państw zainteresowanych znajduje się i Japonia, o której nikt nie przypuszcza, aby miała wyrzec się otrzymanych po wojnie kolonii na rzecz sprzymierzonych z nią Niemiec.

Tu zająć się sprawa Dalekiego Wschodu, którą w Londynie uważają za najgroźniejszy dla pokoju wy-padek. Jest rzeczą pewną, że nawet

bez specjalnego porozumienia angielsko - francuskiego oba państwa pój-dą ręką w rękę ze względu na wspólność interesów: obrony polityki „otwartych drzwi“ w Chinach przed dążeniem Japonii do ich zatrzaśnięcia.

W sumie nie można spodziewać się, aby rozmowy londyńskie doprowadziły do jakichś światoburczych postanowień. Wystarczy, jeżeli oba państwa dadzą znać światu, że stanowią całość tj. że atak na jedno z nich będzie traktowany jako atak na obydwu.

To stwierdzenie jest oczywiście wielkim plusem dla pokoju, o to właśnie chodzi: o utrzymanie pokoju przeciw znanym jego burzycielom.

Złote zgłoski bohaterstwa

zapisane zostały w sercach naszych

Świat. Świat z mapy. Jawi się on w naszej wyobraźni pokratkowany równoleżnikami i południkami, podzielony obszarami błękitnych oceanów na części świata, z których znów każda z kolei poprzerynana rzekami i piętrzącymi się masywami górskimi, groźnie szczyty ostre linie granic, co dzieli państwa i narody. A oprócz granic państwowych, tak wiele innych różnic dzieli ludzkość. Różnice narodowościowe, religijne, kulturalne, obyczajowe... Któżby je wszystkie zliczył?

Ale przychodzą chwile, kiedy ten podzielony i pokratkowany świat, jaki mamy przed oczami, nagłe się zmienia. Zaciera się odległość, przyskają granice, nieistotne stają się wszystko to, co od wieków dzielił mię i ludzi. Dzieje się to wówczas, gdy pod wpływem jakiegoś wstrząsu, katastrofy, nieszczęścia, nawiedzającego jeden kraj — nagłe budzi się w nas człowieczeństwo.

Kilka lat temu nawiedziła Polskę powódź. Z obcych krajów, ba nawet z Ameryki przysłano pieniądze i dary w naturze dla powodziń. W dalekiej, niedostępnej Abisynii toczyła się walka... Obowiązki samarytańskie pełnił między innymi i szwedzki Człowiek Krzyż. A przecież trudno o dwa większe kontrasty jak Szwecja i Abisynia! Zginęła ekspedycja polarna jakiegoś państwa — natychmiast inne państwa wysyłają na poszukiwanie swoich najlepszych lotników najznakomitszych znawców tych stref. Triumfuje człowieczeństwo.

Parę dni temu znów zatriumfowało. O skały Pirymu w Bułgarii roztrzaskał się polski samolot komunikacyjny. Trzy osoby załogi i trzech pasażerów poniosło śmierć.

Samolot został odnaleziony w dzielnicy i niedostępnych górach na wysokości 2.600 mtr. po czterodniowych poszukiwaniach, w których z narażeniem własnego życia, brało udział kilka tysięcy Bułgarów.

Na wieść o zaginięciu polskiego samolotu w góry Pirymu, Rily i Ropodu wyruszyły ekspedycje wojskowe. Natychmiast zorganizowało się kilkanaście ochotniczych wypraw ratunkowych, w skład których weszli oko-

liczni włościanie, strażnicy leśni, a także alpiniści i narciarze. Wszystkie władze państwowe, wojskowe i samorządowe, organizacje społeczne i zawodowe oddały się na usługi akcji. Przy wszystkich posterunkach telefonicznych i telegraficznych na terenie poszukiwań czuwali bez przerwy dyżurni funkcjonariusze. Lotnicy bułgarscy podejmowali niebezpieczne loty wywiadowcze nad górami.

Akcja poszukiwawcza trwała dniami i nocą. A przecież w górach

bałkańskich panuje już ostra zima. Pokrywa śnieżna wynosi 2 mtr., — dmie wicher o szybkości dochodzącej do 100 km. na godzinę. Burze śnieżne, lawiny, straszliwe mrozy nękały członków ekspedycji ratunkowej. W obawie przed zamarznięciem poszukiwania swe czynili zawsze po kilku. Jeden drugiego rozcierał śniegiem, wyciągał z zasp. Własnymi rękami trzeba było ciągnąć karetki sanitarne i samochody ciężarowe, bo motory odmówiły posłuszeństwa...

Z DNIEM 1. GRUDNIA 1937 r. została otwarta

Restauracja Hotelu Francuskiego

w Krakowie

połączając łaskawym względem P. T. Klienteli, urządzonej na miarę europejską lokal restauracji Hotelu Francuskiego

W KRAKOWIE PRZY UL. PIJARSKIEJ

pozostajemy z wysokim poważaniem

Codziennie koncert
muzyki salonowej

MARCELI MIERNIK i LUDWIK WOJTAS
b. długoletni pracownicy Restauracji Jana Bisazza

Szybkie tempo rozbudowy Gdyni

W GDYNI KAŻDY JEST ARCHITEKTEM — ODREBNY STYL BUDOWNICTWA — ROZWÓJ DZIELNICZY WILLOWEJ, PARK REDŁOWSKI

Gdynia 30 listopada.

Gdynianie kochają swe miasto. Jednym z przejawów tego faktu jest wielkie zainteresowanie mieszkańców sprawami rozbudowy Gdyni. Większość obywateli — to domorośli architekci. Przy stolikach kawiarniarnych, w autobusach i na ulicach słychać gorące dysputy, przepiękone „elewacjami“, „perspektywami“, „podcieniami“ i t. d. Przypadać może jednak, że nawet laicy mają czasem niezmiernie wyrobiony gust i może dobrzeby było, gdyby zawodowi architekci, projektujący nową Gdynię, posłuchali od czasu do czasu tych rozmów.

Przyznać jednak trzeba, że zagadnienie architektury nowoczesnego miasta nie jest rzeczą łatwą, możliwą do rozwiązywania przy pomocy zwykłych szablonów. Rozwiązanie frontowej elewacji przeciętnego domu mie-

szkalnego, pozbawionego a priori cech monumentalności, jakie charakteryzują raczej budynki publiczne, pozbawionego dalekiej perspektywy, zamkniętego dwoma sąsiadującymi domami, pozbawionego rzeźb i sztukaterij dawnych lat — to zadanie niełada. Wysiłki architektów gdyńskich idą zatem głównie w kierunku efektywnego i praktycznego rozwiązania układu otworów świetlnych, a więc okien i balkonów następnie konstrukcji parteru, przeznaczonego w większości wypadków na sklepy nieraz zresztą nadzwyczaj efektownie. Wiele uwagi zwraca się również na odpowiedni dobór materiału tynkowego, wypraw fasadowych i t. p.

Łatwiejsza już jest sprawa z budynkami narożnymi, które dają znacznie większe możliwości i co za tym idzie znacznie większe pole do popisu dla architektów. To też w ostatnio wy-

Samozaparcie i bohaterstwo ratowników bułgarskich nie znało jednak

PRAWDZIWA ROZKOSZA DLA
PALACZA

są zwijki do papierosów

„ALTESSE-PELNOWATKI“

przeszkód. Wobec tragedii, jaka spotkała polski samolot — przysły wszelkie trudności terenowe i atmosferyczne. Człowiek spieszył z pomocą czło-

wiekowi. Samolot odnaleziono. Raczej szczyt kismetu... Ekspedycja, która pierwsza dotarła do miejsca katastrofy musiała się w ciągu drogi zatrzymać, by rozetrzeć śniegiem zamarzającego psa. To chyba wystarczająco charakteryzuje warunki, w jakich przeprowadzali poszukiwania ratownicy bułgarscy.

Prawdziwych przyjaciół poznaje się w nieszczęściu — mówi stare polskie przysłowie. Naród polski nie zapomni nigdy, ile serca i poświęcenia okazał mu naród bułgarski w tych tak ciężkich dlań chwilach.

Bohaterskie wysiłki tysięcy ludzi, biorących udział w ekspedycjach ratunkowych pozostaną na zawsze zapisane w naszej pamięci, w naszej wdzięczności...

kończonych gmachach spotykamy kilka takich, które stanowią naprawdę rewelacje w budownictwie miejskim. Gdynia wytworzyła w ogóle pewien swój odrębny charakter budowlany, nie spotykany zupełnie w innych miastach Polski, ulegający zresztą swojej własnej atmosferze miasta portowego.

Jeśli już mowa o rozbudowie Gdyni wspomnieć też oczywiście należy o wspaniale rozwijającej się dzielnicy mieszkalno-wilowej od Kamiennej Góry począwszy — aż do Polany Redłowskiej. Tu już nie ma potęgi bloków wielopiętrowych, jasno oświetlonych wystaw sklepowych, biur i magazynów. Ciche wille i naprawdę piękne kamienice drzemią otulone zielenią i czekają na swych mieszkańców, którzy strudzeni całodzienną pracą w porcie i śródmieściu — przybędą tu, aby wypocząć po całym dniu.

Bezpośrednie sąsiedztwo parku redłowskiego, niestety bardzo zaniedbanego — podnosi wartość tej dzielnicy, dając jej mieszkańcom doskonały teren do długich spacerów, obfitujący w perły krajobrazu morskiego i pomorskiego.

W wirze świata

TITULESCU WRÓCIŁ
DO RUMUNII

Były minister spraw zagranicznych Rumunii Titulescu, powrócił niespodziewanie do Bukaresztu. Titulescu zamierza kandydować podczas nadchodzących wyborów.

LUDENDORF CIĘŻKO
CHORY

Od dłuższego czasu nie domagający na zdrowiu gen. Ludendorff poddał się ostatnio ciężkiej operacji pęcherza.

Stan jego po kilku dniach zaniepokoił lekarzy do tego stopnia, że pacjent, znajdujący się obecnie w szpitalu, nie komunikuje się z nikim. Stan jego jest uważany za groźny.

Mussolini - Samurajem

Baron Kisokuro - Okuro wręczył Mussoliniemu pełną historyczną zbroję samuraja, jako prezent premiera Rządu japońskiego.

— 324 —

niewolnikami żydowskimi. Hańba nam i naszym dzieciom!...

Również najbliższy doradca Kazimierza Suchywił, nie miał odwagi prosto w oczy królowi robić wyrzutów z powodu jego miłości do Ester, wiedział zresztą dobrze, że król przejdzie nad jego wymówkami do porządku dziennego. Ale głęboko w duszy był mocno oburzony na Kazimierza za tą jego niespodzianą miłość i wyróżnienie córki żydowskiej.

Szukał więc cichaczem sposobności, by rzecz tak pokierować, aby Kazimierza spotkała wymówka od najważniejszych czynników państwowych czy też kościelnych.

Nie mogąc osobiście angażować się w tę robotę, wysłał tajnie gońca do arcybiskupa gnieźnieńskiego, prosząc go by co rychlej przybył do Krakowa.

Kazimierz liczył się zawsze z głosem arcybiskupa, wysoko go też cenił i poważał, a zdanie jego nie zostało nigdy bez wpływu na niego.

Nigdy też nie zaistniały jakiegokolwiek różnice nieporozumień między tym dostojnikiem kościelnym a królem.

Większa część kleru, stale prowadziła jawną i ukrytą walkę przeciw królowi, nie mogąc mu wybaczyć jego ustosunkowania się do chłopów i Żydów. Arcybiskup był rzadkim gościem stolicy, zajęty poważnymi zagadnieniami Kościoła, które odwracały jego uwagę od zagadnień domu królewskiego.

TU WYCIĄC!

— 321 —

— Waszym zdaniem — ciągnął dalej Kochan Rawa — największe zło polega na tym, że serce króla owładnięte zostało przez miłość do kobiety z rodu żydowskiego. Czy sądziecie jednak, że Żydówka, przecież tylko, że jest Żydówką zasługuje tylko na pogardę? Czy i Żydówka nie może mieć wdzięku równie pociągającego jak chrześcijańska niewiasta? Czyż nie może obejście się swym, pięknym charakterem i dobrym sercem zdobyć miłości nie tylko zwykłego śmiertelnika ale i króla?

Czyż ośmieliłby się którykolwiek z was domagać się od niego, by zdusił najgorętsze uczucie, nurtujące w duszy i sercu, dlatego tylko, że ta, którą pokochał jest Żydówką?... Nie, moi przyjaciele! Zaden z was by nie miał odwagi — to też nie dziwcie się że i ja tymbardziej nie uznając waszych poglądów z taką pewnością do króla nie pójdę.

Dworzanie milczeli, natomiast dwaj delegaci — jeszcze próbowali wytłómaczyć Kochanowi Rawie, że Żydówka ta nasłana została celowo przez szatana... Wiadomo bowiem — że wszyscy Żydzi są przeciw sprzymierzeńcami tajnych, czarnych mocy czyhających na niewinne dusze wierzących chrześcijan.

— Czy to nie jest widoczne? — twierdzi dalej jeden z nich, starając się przekonać Kochana — że Żydzi świadomie i celowo, nasłali na króla najpiękniejszą córkę swego roku, wycyzywszy ją uprzednio sztyki usidlenia, schwywania w sidła szatana, — by wło-

Sytuacja Z. N. P. w świetle prawa

Jak wiadomo, dnia 13 listopada br. nastąpiła zmiana na stanowisku kuratora ZPN.

Nowy kurator mianowany został nie na podstawie art. 25, lecz na podstawie art. 30 prawa o stowarzyszeniach.

Poprzedni kurator był mianowany tylko celem tymczasowego zabezpieczenia majątku ZPN. Natomiast nowy kurator otrzymał uprawnienia na czelnej władzy ZPN., to jest uprawnienia Zarządu Głównego. On bowiem ma prawo zastępować Zarząd. Tak stanowi art. 30 wyżej wymienionego prawa.

Czy mianowanie p. Maciszewskiego kuratorem ZPN. na podstawie tego przepisu jest prawnie uzasadnione? Na to pytanie musi wypaść odpowiedź negatywna.

Według bowiem art. 30 prawa o stowarzyszeniach, władza rejestracyjna (w danym przypadku komisariat Rządu m. st. Warszawy) ustanawia kuratora z własnej inicjatywy lub na żądanie osoby interesowanej tylko w razie BRAKU ZARZĄDU stowarzyszenia, zdolnego do działań prawnych, a więc takiego zarządu, który nie jest zdolny do dokonywania aktów imieniem stowarzyszenia.

W myśl postanowień art. 145 Z. N. P. reprezentuje Zarząd Główny, zgodnie z postanowieniami art. 124 statutu, wszelkie zaś umowy majątkowe i zobowiązania dłużne mogą być czynione w imieniu ZNP w osobach prezesa lub jego zastępcy oraz przewodniczącego Wydziału Finansowego Zarządu Głównego ZNP.

Z tych postanowień wynika, że nie ma Zarządu Głównego ZNP, zdolnego do działań prawnych tylko w tym wypadku, jeżeli nie ma prezesa Związ-

ku lub jego zastępcy i przewodniczącego Wydziału Finansowego Zarządu Głównego. Gdyby zaś stało się na stanowisku postanowień art. 153 p.

2 statutu ZNP, byłaby może podstawą do mianowania kuratora na zasadzie art. 30 prawa o stowarzyszeniach gdyby ustąpił prezes lub połowa członków Zarządu Głównego. Jednakże ani jednej ani drugiej sytuacji w ZNP nie mamy, więc podstawy do mianowania kuratora na zasadzie wymienionego art. 30 nie ma.

Zawieszenie działalności ZNP na podstawie art. 16 prawa o stowarzyszeniach nie rozwiązuje Zarządu Głównego. Natomiast Zarząd Główny nie może imieniem stowarzyszenia dokonywać żadnych aktów prawnych z tej prostej przyczyny, że działalność stowarzyszenia ZNP, określona statutem, jest zawieszona.

Moc działania imieniem stowarzyszenia odzyskują zarządy komórek organizacyjnych z tą chwilą, gdy decyzja o zawieszeniu zostanie uchylona, lub w razie nieuchylenia przed tym terminem decyzji — z chwilą, gdy upłynęło dwa miesiące od daty doręczenia decyzji o zawieszeniu działalności stowarzyszenia, gdyż z tą chwilą zawieszenie działalności stowarzyszenia traci moc.

Decyzja Starostwa Śródmiejsko-Warszawskiego z dnia 2 września br., którą zawieszono działalność ZNP., została doręczona Zarządowi Głównemu 30 września br.

Ponieważ rozwiązanie ZNP nie zostało dokonane, przeto z dniem 30 listopada zawieszenie działalności Z. N. P. utraciło moc. Z tym dniem Zarząd Główny i wszystkie Zarządy komórek organizacyjnych ZNP odzyskały moc działania w imieniu ZNP w zakresie ustanowionym statutem.

Pozostawanie więc kuratora w Z. N. P. w tym stanie rzeczy jest całkowicie bezpodstawne.

Mamy nadzieję, że ostatecznie oświadczenie pana Premiera, iż Rząd nie zamierza pozbawiać nauczycieli prawa wolnego zrzeszenia się, zostanie zrealizowane w postaci natychmiastowego odwołania kuratora z ZNP, a co za tym idzie — dania możliwości wykonywania statutowych czynności przez organy, ustanowione w sposób przepisany statutem ZNP.

(Robotnik) PRAWNIK.

Od 1 grudnia 1937

Od 1 grudnia 1937

Rewia talentów
CASANOVA Kraków
Floriańska 32

Nieprześcigniona atrakcja Europy

ESTA & NICK

poraz pierwszy w Polsce

Sensacja **RONNE** Sensacja

Ten który oczarował świat

MISS GALLE

czarująca Łotyszka

JEANETTE JEZIERSKA

pieśniarka polska

Pracownicy Z. N. P. nie otrzymali legalnych wymówień

Powołany na arbitra w sprawie pracowników Z. N. P., generalny inspektor Pracy p. Klott wydał dziś następujące orzeczenie:

Wszyscy pracownicy Z. N. P. nie otrzymali legalnych wymówień, gdyż za takie nie można uważać obwieszeń wywieszonych na oknach gmachu.

Arbiter polecił kuratorowi Z. N. P. aby wezwał wszystkich pracowników

do pracy w ciągu trzech dni. Co się tyczy należności za czas strajku, to p. Klott jest zdania, że sprawę tę należy uregulować na zasadzie porozumienia między przyszłym statutowym zarządem a ogółem pracowników.

Jednocześnie arbiter Klott wyraził opinię, że kurator Musiał nie był upoważniony do angażowania na stałe umowy nowych pracowników.

Jeszcze o cyrkowy spektakl

W związku z notatką „Jak minęła niedziela polityczna w stolicy“, zamieszczoną w nr. 338 „Wieczoru Warszawskiego“, z kół „Falangi“ prostują, że wiec ten zorganizowany był nie przez związek Młodej Polski, lecz przez „Falangę“ i że rozkaz usunię-

cia socjalistów z sali wydał nie Bolesław Piasecki, ale przewodniczący wiecu p. Zygmunt Dziarmaga.

Jednocześnie z kół Związku Młodej Polski rozesłano wyjaśnienie, w którym organizacja ta stwierdza, że nie wspólnego z tym wiecem nie miała.

Wódz „szukalszczyków“ odpłynął do Ameryki

Gdynia. — Na m/s „Batory“, który w nocy odszedł do Nowego Jorku, odjechał z małżonką do Ameryki zna-

ny rzeźbiarz i malarz Stanisław Szukalski.

TU WYCIĄĆ

— 322 —

darza tej ziemi waszej skłócić do ciężkiego grzechu, do zbeszczeszczenia tronu wielkich jego przodków, następnie zaś zrobić powolnym wszelkim ich podszeptom?...

— O tak! i ty mądry i potężny Kochanie Rawo, nie zdajesz sobie widocznie z tej szatańskiej gry sprawy, że Żydzi rozporządzają niebezpieczną mocą czarodziejstwa i szatańskich sztuczek. Winienesz Kochanie zastanowić się poważnie nad sytuacją i ratować króla z drapieżnych szponów tej czarownicy i uwodzicielki — perswaduje z przekonaniem w to co mówi, drugi duszpasterz.

Daremna jednak ich wymowa, Kochan Rawo nie da się przekonać i po mistrzowsku odbija wszelkie oskarżenia które uważa za absurdalne, fantastyczne i urojone.

Krótko i zwięźle starał się im wykazać, że ta Żydówka, dookoła której rozpięta tak gwałtowną burzą, dwukrotnie już została ocalona przez króla, od niechybnej śmierci, że jest to przecie, jakieś dziwne zrządzenie losu, jakieś przeznaczenie, kierowane nad ziemską i nadludzką wolą i siłą. Tłumaczył dalej delegacji, że już wówczas, to żydowskie dziewczę zdobyło łaską Jego Królewskiej Mości, że się już wtedy niem zainteresował wspominając bardzo często jej imię. Nie może zatem być mowy o tym, by rzekomo Żydzi celowo ją nasłali, by wciągnęła króla w swoje sidła uwodzicielskie. To wszystko kłam...

— Zresztą — rzekł dobitnie — król jest namazającym boskim, monarchą i niepodzielnym władcą kraju

— 323 —

i dlatego też on sam jest odpowiedzialny za to co czyni, pozatem jest człowiekiem z krwi i kości jak my wszyscy. nikt więc nie ma prawa wtrącać się do jego osobistych spraw. Sądzę że powiedziałem już wszystko, a wam jeszcze raz radzę nie robić mątu, unikać plotek i bajd a od oszczerstwa uciekać jak od ognia — bo może nie tylko osmolić wam ręce i zakneblować usta — ale i głowy wasze podsunąć pod topór — jako głowy buntowników.

Prosiłście o radę — to moja uczciwa i mądra rada. Delegacja spuściwszy głowy, chyłkiem wymknęła się z komnaty dygnitarza i przyjaciela królewskiego.

Prędzej niż pospieszne wici wojenne dotarła, dziwna rzecz, do miast i miasteczek wieść o Żydówce - kochance królewskiej. Wszędzie zbierały się mniejsze i większe grupki mieszczan i drobnej szlachty, szepcząc sobie dyskretnie na ucho najnowszą wieść o wielkim grzechu królewskim, który na cały naród ściągnął może karę Bożą.

W kościołach i kaplicach podczas modłów księża wygłaszali płomienne mowy o upadku królewskim.

— Dziesięć nałożnic i kochanic moglibyśmy prędzej wybaczyć królowi — lecz tak ciężkiego grzechu kościół wybaczyć mu nie może.

Kościół zabrania Żydom mieć na usługi chrześcijańską służbę, a tu patrzcie król nasz sam stał się sługą Żydów. Kochanka jego jest żydówką, zaprzagnie go do wozu żydowskiego, a nasz Wielki Kazimierz, chluba i duma naszego kraju, będzie go musiał ciągnąć. I nas ten los czeka, wszyscy wkrótce staniemy się

TRZY WAGONY MĄKI DLA BEZROBOTNYCH

W związku z prowadzoną akcją zbiórki na pomoc zimową dla bezrobotnych Zarząd Związku „Spółem“ zadeklarował do dyspozycji Komitetu zbiórki dwa wagony mąki żytniej oraz jeden wagon mąki pszennej. W roku ubiegłym Związek przeznaczył na powyższy cel dwa wagony mąki.

ODCZYT KS. PANASIA

W dniu 29 bm. w Warszawie przy ul. Chmielnej 110 w lokalu Stronnictwa Ludowego wygłosił ks. Panaś odczyt dla Koła Akademickiej Młodzieży Ludowej i Związku Młodzieży Wiejskiej Wici, pt. „Demokracja a kulturalny i gospodarczy dobrobyt narodu“. Po referacie odbyła się dyskusja na temat wygłoszonego odczytu.

GROZNY POŻAR W DAWIDOWIE

W poniedziałek popołudniu wybuchł groźny pożar w Dawidowie pod Lwowem.

Czy nastąpi spotkanie d'Annunzia z Papieżem?

Koła literackie Rzymu interesują się w tej chwili żywo sprawą, w jaki sposób załatwiona będzie kwestia przepisowej tradycyjnej wizyty u Papieża.

Autor „Ognia“ został niedawno jako następca zmarłego Marconiego prezesem Królewskiej Akademii Włoskiej i jako taki zobowiązany jest do złożenia wizyty Papieżowi, zgodnie z

panującym pod tym względem od wielu lat zwyczajem.

Papież interesuje się szczególnie żywo pracami Akademii, a ze zmarłym Marconim utrzymywał niemal

przyjazne stosunki. Wielki uczony był częstym gościem w Watykanie.

Inaczej natomiast przedstawiają się sprawy z D'Annunzio. Jak wiadomo od lat wszystkie dzieła włoskiego pisarza znajdują się na indeksie. W obecności Papieża nie wolno nawet wymieniać nazwiska D'Annunzia jako odszczepieńca i kacerza. Nie więc dziwnego, że obecnie perspektywa obowiązkowej wizyty prezesa Akademii D'Annunzia u Papieża budzi powszechne zainteresowanie.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że Papież nie zmieni swego zasadniczego stanowiska wobec pisarza, któremu znów zapewne trudno będzie publicznie zaprzeczyć się swoich dotychczasowych dzieł.

DEMOKRATYCZNY PREMIER NIEDOROBILI SIĘ NA POLITYCE

Dziennik „Sunday Referee“ dowiadyduje się, że zmarły niedawno b. premier Ramsay Mac Donald pozostawił poza domem w Hampstead tylko nieznaczny sumę pieniędzy, która wy-

nosi nieco więcej niż 2000 funtów szterlingów.

Jak się okazuje Mac Donald czerpał środki utrzymania niemal całkowicie ze swych poborów urzędowych

i z honorariów za swoje książki i artykuły. Jednakże zarobki Mac Donald z tego tytułu były bardzo niewielkie.

Czyż nie więcej celowem byłoby zajęcie się bezrobociem niż..

Warszawa. — Do Sejmu wpłynął rządowy projekt ustawy o ustanowieniu medalu „Za długoletnią służbę“.

Artykuł pierwszy tego projektu głosi:

Ustanawia się medal „Za długoletnią służbę“.

W dalszych artykułach czytamy między innymi:

1) Medal o średnicy 40 mm brązowy, srebrny lub złoty nosi na stronie czołowej wyobrażenie orła państwowego w otoku stylizowanego ornamentu oraz napis „Za długoletnią służbę“, na odwrocie zaś cyfrę X. opartą na gałązce laurowej.

2) Medal nosi się na lewej piersi, bezpośrednio po odznaczeniach państwowych polskich, a przed odznaczeniami zagranicznymi, na wstążce akami o szerokości 37 mm.

3) Prawo do medalu uzyskuje się z tytułu pracy w służbie państwa lub związków publiczno - prawnych.

4) Po pierwszym dziesięcioleciu

służby, pełniącej po dniu 11 listopada 1918 r. otrzymuje się medal brązowy, po drugim dziesięcioleciu — medal srebrny, po trzecim dziesięcioleciu — medal złoty.

Czyż nie więcej celowem byłoby radzić nad ciężką dolą bezrobotnych aniżeli rozdawać medale?

Czy to możliwe?

Polska importerem zboża?

Bukareszt. — Otrzymaliśmy z Bukaresztu wiadomość, która dla opinii polskiej stanowi istotną rewelacyjną niespodziankę.

Jak nam bowiem donoszą, rumuński minister dla spółdzielni, Michał Negura, zakomunikował sferom eksportowym, iż w najbliższym czasie podejmie Rumunia większe dostawy zboża dla Polski, która w roku bieżącym odczuwa znaczny ich brak.

Umowa przewiduje, iż 30 proc. należności zapłaci Polska w dewizach.

Wiadomość ta jest dla polskiej opinii zupełną niespodzianką. Czyżby już w kraju eksportującego zboże (zresztą na skutek chronicznego niedojadania) przeistoczyli się tak szybko w konsumenta zbożowego?

Dzieje się to chyba na skutek zwiększenia zamożności kraju, bo stan obecny nie uzasadniałby takiej optymistycznej oceny, jak raczej pogorszona sytuacja rolnictwa. Sprawa ta wymaga wyjaśnienia.

Co możemy eksportować

Firmy importowe w niżej wymienionych krajach poszukują z Polski następujących towarów:

W Anglii — składanych krzeseł z drewna bukowego z siedzeniami fornirowanymi oraz części metalowych z drutu do wieszaków; na Cyprze — artykułów żywnościowych; w Szwecji — artykułów żywnościowych, nasion i materiałów włókienniczych; w Niemczech — artykułów branży metalowej, szklanej i porcelanowej; w Palestynie — artykułów metalowych, jak tokarki zwyczajne, heblarki, maszyny szlifiarskie, nożyce ręczne i mechaniczne, maszyny do obróbki

ki blachy, maszyny do spawania na prąd, kompresory ręczne i z napędem elektrycznym; w Argentynie — dźwigów towarowych, kranów, kabli stalowych, lin i kabli elektrycznych; w Bułgarii — gazy opatrunkowej i ligniny.

UNIEWAŻNIONE MAŁŻEŃSTWO

Sąd konsystorski, jako druga instancja, unieważnił małżeństwo byłego wicekanclerza Austrii ks. Starhemberga z hr. Salm Reifferscheid. Unieważnienia tego małżeństwa ksiądz domagał się już od dawna.

GRUDNIOWY NUMER „SYGNAŁÓW“

Ciekawy i bogaty materiał przynosi nowy (36) numer „Sygnałów“. Znajdujemy w nim przede wszystkim warunki wielkiego konkursu poetyckiego, z dużymi nagrodami pieniężnymi i książkowymi.

Wielkie zainteresowanie wzbudzi artykuł o kwestii „ghetta ławkowego“ i pajdokracji na uniwersytetach oraz sprawozdanie z sensacyjnego procesu „Sygnałów“.

Wśród wielbicieli **Sergiusza Piaseckiego** wzbudzi ciekawość fragment z jego nowej powieści „Żyć człowieka rozbrojonego“. Poza tym znajdujemy artykuły: **Amy Kowalskiej**: Białe noce i czarne dni (wrażenia z podróży do Niemiec) — **Stefana Pomiana**: Klęska czy zwycięstwo? — **Wł. Jaworskiego**: Bolesław Leśnian — **prof. St. Rudniańskiego**: Kształtowanie nowego człowieka — **M. Kozycze** — **Szołajskiej**: Wspomnienie o Zb. Uńłowski — **Ign. Flka**: Dyskusja o demokracji — **St. Franka**: O psychologii socjalizmu. Wiersze: **P. Korzucha**, **J. Kotta** i **L. Szereszewskiej**. Satyra: **T. Hollender**, **E. Lipiński** i **J. K. Weintraub**.

Cena egzemplarza 50 gr. Prenumerata kwartalna zł. 1.40, półroczna zł. 2.60, roczna zł. 5. Przekaz rozrachunkowy nr. 1. Konto PKO. 503.400. Adres redakcji i administracji Lwów, Hauke Bosaka 12.

IMPORT SKÓR SUROWYCH

W ostatniej umowie kontyngentowej polsko - węgierskiej przewidziano między innymi przywóz skór surowych ciężkich z Węgier w zamian za wywóz polskich skór cielęcych — na zasadzie clearingu.

Kontyngent wywozowy z Polski został już wykorzystany w pełni, gdy w dziedzinie przywozu skór węgierskich nie dokonano jeszcze ani jednej transakcji.

Między instytucjami bankowymi, upoważnionymi do wystawiania — dla uzyskania paszportów zagranicznych — zaświadczeń na kupno czeków turystycznych (włoskich i rumuńskich), należy wymienić również Bank Polska Kasa Opieki Sp. Akc. w Warszawie.

TRYBUNA SPORTOWA

Cracovia odwołała mecz z Ruchem

Kierownictwo sekcji piłkarskiej Ruchu otrzymało wiadomość od Cracovii, że projektowane zawody Cracovia — Ruch nie będą mogły dojść do

skutku ze względu na zły stan boiska. Tym samym mecz z 8 grudnia br. odwołano. Przepuszczalnie Ruch w tym czasie zmierzy się z AKS-em.

Rosja Sowiecka wstępuje do FIFY?

Praskie koła piłkarskie, które, jak wiadomo, utrzymują ścisły kontakt z Rosją sowiecką, zapewniają, że Rosja sowiecka wstąpi do międzynarodowej federacji piłkarskiej już z dniem 1 stycznia 1938 r.

W ten sposób Rosja sowiecka będzie mogła utrzymać kontakt z piłkarskimi Środkowej Europy.

W ten sposób Rosja sowiecka będzie mogła utrzymać kontakt z piłkarskimi Środkowej Europy.

„Puchar Davisa“ dla pań zamiast pucharu Środkowej Europy

Jak już podaliśmy, jugosłowiańska królowa - matka ufundowała piękny puchar na międzypaństwowe rozgrywki tenisowe pań o puchar Środkowej Europy.

Rozgrywki o ten puchar mają się odbyć systemem pucharu Davisa.

Udział wzięłyby reprezentacje Jugosławii, Włoch, Polski, Czechosłowacji i Austrii.

Obecnie organizatorzy postanowili zaprosić do tych rozgrywek również Szwajcarię i Rumunię, a następnie przyjąć także zgłoszenia i innych

państw, które zechcą wziąć udział w podobnej konkurencji.

W ten sposób rozgrywki przyjmą charakter walk o „puchar Davisa“ dla pań.

